

tesbih, tevhid, tekbir, taat ve benzeri bir ¸ok bedenî ve kalbî ibîdet gizlidir. Duî, kalbde Allîh’a a¸ilan en yüce kapının anahtarıdır. Diğer taraftan Cenîb-ı Hak: وَقَالَرَبُّكُمُادْعُونِىاَسْتَجِبْلَكُمْ “Bana duî ediniz, size icîbet edeyim” (Mürsquo;min, 60) buyurmaktadır. Bu sebeple insanlığa rahmet olarak gönderilen bütün peygamberler ve Hak dostları; darlıkta ve bollukta, ıztırapta ve sürûrda, gönüllerini dîimî Hak Teîlîrsquo;ya döndürmüşler ve bir niyîz ikliîminde yaşamışlardır. Onların, bu duî ve niyîza hasredilmiş ömürleri, duî hîlinin bir mürsquo;minin rûhunda nasıl sürekli kılınacağını gösterir. Duî tekrarlandık¸a derûnî duyular olarak mürsquo;minin rûhuna nakşolur, şahsiyetine karışıp onun bir husûsiyeti hîline gelir. Bu sebeplerdir ki yüksek rûhlar, devamlı duî hîlinde yaşarlar. Zîrî onların kalbleri, duîya sarılmanın ehemmiyetine dîir şu îyet-i kerîmedeki ilîhî îkîz ile ürperiş hîlindedir: Cenîb-ı Hak buyurur: قُلْ مَايَعْبَؤاُبِكُمْرَبِّىلَوْلاَدُعَآؤُكُمْ “(Rasîlüm!) De ki: Sizin kulluk, duî ve yalvarmanız olmasa, Rabbim size ne diye değer versin!? (Ne kıymetiniz var!?)…” (el-Furkan, 77) İşte bir mürsquo;minin rûhunda, Rabb’e duî ile yakarış duygularının dîimî hîle gelmesi, Allîh ile kul arasında mînevî bir bağ tesis eder. Vecd hîlindeki duîlar ise, gönün ilîhî rahmetle kucaklaşma anlarıdır. Cenîb-ı Hakk’a ellerini a¸an bir insan, ya umduğu şeylere nîil olmak ya da korktuklarından emin olmak ister. İdrîk, ilim, gü¸ ve kîbiliyetleri az olan insanın; ihtiya¸, istek, heves ve arzuları bitmek bilmediği i¸in her şeye sahip bir hükümdarın kapısına müraaat etmesi zarûrîdir. Her kapıdan talepte bulunmanın bir şekli ve usûlü olduğu gibi Allah’a duî ve niyîz etmenin de bir îdîbı vardır. Duî, sonsuz kudret sîhibi Cenîb-ı Hakk’a, acziyetimizi müdrik bir şekilde yönelerek, O’nun huzûrunda teslîmiyet ve sükûnetle boyun eğmemizdir. Bu sebeple duîlara acziyet ve kusûrunu îtiraf ile başlamak, merhamet-i ilîhiyyeyi dîvette ve dolayısıyla duînin makbûl olmasında, büyük bir tesiri hîizdir. Kendisini günahsız gören mütekebbirlerin duîları değil, günahlarının affı i¸in gözlerinden gönüllerine durmadan yaş akıtan Hak îşıklarının duîları, kabûle şîyîndir. Âyet-i kerîmede bu hîl şöyle tasvîr edilmektedir: اُدْعُوارَبَّكُمْتَضَرُّعًاوَخُفْيَةًاِنَّهُ لاَ

يُحِبُّ
الْمُعْتَدِينَ “Rabbimize yalvara yakara ve gizlice duâ edin. Bilesiniz ki O, haddi aşanları sevmez.” (el-A’raf, 55) Nitekim Âdem ile Havvâ -aleyhimesselâm- mâlum zelleyi işlediklerinde Cenâb-ı Hakk’a şöyle ilticâ etmişlerdi: قَالاَ
رَبَّنَا
ظَلَمْنَا
اَنْفُسَنَا
وَاِنْ لَمْ
تَغْفِرْ
لَنَا
وَتَرْحَمْنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ
الْخَاسِرِينَ “(Âdem ile zevcesi) dediler ki: Ey Rabbimiz! Biz kendimize zulmettik. Eğer bizi bağışlamaz ve bize acımazsan mutlaka ziyân edenlerden oluruz.” (el-A’raf, 23) Bizlere duâyı yaşayışıyla en güzel tâlim eden, Hazret-i Peygamber -Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem- Efendimiz’dir. O, gözyaşları içinde ve ayakları şişinceye kadar kıldığı namazlara ilâveten yaptığı duâlarda sık sık: اللَّهُمَّ
إنِّي
أَعُوذُ
بِرضَاكَ
مِنْ
سَخَطِكَ ،
وبمُعافاتِكَ مِنْ
عُقوبتِكَ ،
وَأَعُوذُ
بِك مِنْكَ ،
لا أُحْصِي
ثَنَاءً
عليكَ أَنْتَ
كما أثنيتَ
على نَفْسِكَ
“Allâh’ım! Sen’ın gazabından rızâna, azâbindan affına ve Sen’den yine Sana sığınırım! Sen’i lâyık olduğun şekilde medh ü senâdan âcizim! Sen kendini nasıl medh ü senâ etmişsen öylesin!” (Müslim, Salât, 222) diyerek, acziyet duyguları içinde Cenâb-ı Hakk’a ilticâ ederdi. Duâları, “havf ve recâ” yâni korku ile ümid arasında yapmaya gayret etmelidir. İnsanın âhiretteki gerçek saâdet veya felâketi ancak iman veya küfür sebebiyledir. Bunların her ikisi ise ilâhî takdire dayandığı ve kaderin meçhul bulunduğu sebeple peygamberler dışında hiçbir insan garantide değildir. İnsanlar, sanki hem cennete girecek son kişinin kendisi olacağına dâir ümidvâr olmalı ve hem de cehennemde

yer alacak tek kişinin kendisi olacağına dair korkuyla dolu olmalıdır. Bu denge aşırı ümid ve aşırı korku arasında îtidal ve denge yoludur. Kalb, duânın yüklendiği mânâya bîgâne kalmamalıdır. Eğer bir günahın itirafı ve tevbe talebi mevkiinde bulunulmakta ise duâ, o günahın bir daha işlenmemesi husûsunda derin bir pişmanlık, kat’î bir azim ve kararlılıkla îfâ edilmelidir. Diğer taraftan bir din kardeşinin gıyâbında yapılan duâ da sür’atle müstecâb olur. Peygamber Efendimiz -Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem-: مَا منْ دَعْوَةٍ أسْرَعُ إجَابَةً مِنْ دَعْوَةِ غَائِبٍ لِغَائِبٍ “Bir mü’minin diğer bir mü’mine gıyâbında duâsından daha çabuk kabûl edilen hiçbir duâ yoktur.” (Tirmizî, Birr, 50) buyurmuştur. İnsanlar duâsı kabûl olacağı zannını taşıdıkları kimselerden duâ talebinde bulunurlar. Hâlbuki duânın kabûlünü temin eden asıl sebep, ihlâs ve samîmiyettir. Bu demektir ki, bir günahkârın dahî, mü’min kardeşi için samîmî olarak yürekte yapacağı bir duâ, Allâh katındaki mevki kendisinden üstün zannedilen bir başkasının gönülsüz duâsından daha hayırlıdır. Gerçekten bir kul, günahkâr bile olsa, bu hâl, Cenâb-ı Hakk’ın onu terk etmiş olduğu mânâsına gelmez. Bu sebeple bir şahsın, kimin duâsı hürmetine murâdına nâil olacağını, yalnız Allâh Teâlâ bilir. Bu sebeple, kim olursa olsun, Allâh’ın kullarından birinin kalbî duâlarını alabilmekteki değeri idrâk etmelidir. Mazlûm ve gönü kırık mü’minlerin duâsını almak kadar, onların bed-duâlarından sakınmak da aynı derecede mühim bir meseledir. Diğer taraftan, duâlarda ilâhî lutfu kavuşacak olan, sâdece gür sesle ve bir gösteri edâsıyla söylenen, riyâkârâne, yapmacık ve kalbin iştirâk etmediği parlak cümler, ciğerleri yırtarcasına bağırma ve nümâyişli sözler değildir. Şâyet böyle olsaydı, bütün bunların zıddına, iniltiden öteye sesi çıkmayan, kanlı gözlarıyla yakaran muzdarip bir hastanın veya kendi nefesine sözü geçmeyecek derecede zayıf gariplerin duâlarının kabul görmemesi gerekirdi. Böyle bir düşünâye sâhip olmaksızın, gönül ve hâl lisânını bilmemek ve âdeta yok farzetmektir. Duâda bu gibi taşkınlıklarda bulunmak, aslında duânın özünü, rûhâniyetini ve kudsiyetini zaafa uğratar. Hazret-i Peygamber -Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem- Efendimiz, böyle duâ edenler hakkında: “Bir zümre gelip, duâlarda haddi aşacaklardır…” (EbûDâvud, Vitr, 23) buyurarak bu hâle düşmekten îkâz etmişlerdir. Yine bir hadîs-i şerîfte şöyle buyrulur: يَا اَيّهَا النّاسُ ارْبَعُوا عَلى أنْفُسِكُمْ&#15

48; فَإنَّكُمَْلاتَدْعُونَأصَمَّوَلاغَائِباً إنَّكُمْتَدْعُونَسَمِيعاًقَرِيبًاوَهُوَمَعَكُمْ “Siz bir sağıra duâ etmiyorsunuz. İşitici ve size pek yakın bir Allâh’a niyâz ediyorsunuz.” (Buhârî, Cihad, 131) Cenâb-ı Hak, samîmî duâları reddetmez. Lâkin bütün samîmiyetine rağmen, kader-i mutlak’a muvâfık düşmeyen bâzı taleplere de icâbet buyurmaz. Bundan dolayı duâ eden, hiçbir zaman bezginlik göstermeyip duâya devâm etmelidir. Zîrâ böyle hâllerde duânın karşılığı âhiret âlemine havâle edilmiş demektir. Bir insan, zihnine takılan ve kendince makbul olan bir Őeyi istediği zaman onun kendi hakkında hayır veya Őer olacağı husûsunda yanılabilir. Çünkü bazı oluşlarda zâhir lütuf, bâtın kahır olabilir. Meselâ Allah’ın bir insana evlad vermesi ilk nazarda büyük bir lütuftur. Para ve mevkî de böyedir. Lâkin bunların neticede bir kahra veya bir Őerre dönüşmesi her zaman muhtemeldir. Evladdan fitne; para, mal ve mevkîden azgınlık tecellî edebilir. O hâlide bir kula, duâ ederken yakışan Şey, işlerin hayırlısını Cenâb-ı Hak’a havâle etmektir. Böylece kul, Cenâb-ı Hak’tan bir Şey talep edeceğinde: “-Ya Rabbi, hakkımda hayırlısını lutfet!” diye duâ etmeli ve Cenâb-ı Hak’tan her Őeyin hayırlısını istemelidir. Aksi takdirde bazen farkında olmadan kendi felâketini talep etmek mevkiinde bulunabilir. Diğer taraftan insanların söz, gönül ve zihinden geçirdiği his ve düşünceler de birer temennî ve binnetice duâ makamındadır. Cenâb-ı Hak, kulunun kalbine saniyede yetmiş defa nazar eder. Çokluktan kinâye söylene miş olan bu söz, kalblerin dâimî bir sûrette ilâhî bir murâkabeye mevzû olduğu, yani bugünkü tâbirle âdeta ilâhî bir kamera karşısında bulunduğu gerçeğini ifâde eder. Kalbden geçen hisler birer temennî ve duâ olduğu ve onların kontrolünün pek güç bulunduğu için bize iyimser olmak, iyi zan ve temennîler içinde bulunmak emredilmiştir. Bir hadîs-i Şerîfte ise: لاتَدعُوا عَلىأَنْفُسِكُم، وَلاتدْعُوا عَلىأَولادِكُم ،ولا تَدْعُواعلىأَمْوَالِكُم ، لاتُوافِقُوامِنَ اللَّهِ

ساعة يُسأَلُ
فِيهَا
عَطاءً ،
فيَسْتَجيبَ
لَكُم ““Kendinize beddua etmeyiniz;
çocuklarınıza beddua etmeyiniz; mallarınıza da beddua etmeyiniz. Dileklerin kabul edildiği
zamana denk gelir de Allah bedduanızı kabul ediverir.” buyurulmuştur. Bu hadîs-i
şerîflerin ışığı altında, duînın kavlıî veya hissî ve fikrî olanlarında
menfîliklerden sakınmak lîzim geldiği anlaşılır. Meselî bir kadın, çocuğuna
canı sıkıldığı bir anda –belki de onu yürekten kastetmeyerek-: “-Allah canımı
alsa da kurtulsam!” diyebilir. Bu söz, îcabında duî veya Allah’tan
temennî makamına kîim olup aynen gerçekleşebilir. Nitekim bir kimse, Abdullah
b. el-Mübîrek hazretlerine gelerek ona çocuğunun îsîliğinden
şikîyet etti. Abdullah b. el-Mübîrek: “-Çocuğuna bedduî ettin
mi?” diye sordu. O zît: “-Evet.” cevîbını verdi. Bunun
üzerine Abdullah b. el-Mübîrek: “Çocuğun bozulmasına sen sebep
olmuşsun!” dedi. Peygamber Efendimiz, bir sefer esnasında ensardan bir kadının
yüksek sesle devesine lînet ettiğini gördü. Ashîbina:
“-Devenin üstündeki eşyaları alın ve deveyi salıverin. Zira o artık
lînetlenmiştir.” Buyurdu. Hadîsi rivîyet eden İmran ibni Husayn
-radiyallîhu anh- diyor ki: “-O deveyi kendi hîlinde insanlar arasında dolaşırken
görürdüm de kimse ona dokunmazdı.” (Müslim, Birr, 80; Ebu Davud,
Cihad, 55) Duînın bu ve benzeri îdîbina riîyet edilmediği zamanlarda
insan, istediğine ulaşamadığı gibi bazen daha kötü neticelerle de karşılaşabilmektedir.
Nitekim Mevlînî Celîleddin-i Rûmî Hazretleri
Mesnevî’sinde, Peygamber Efendimiz ile ashîb-ı kirîmdan yanlışı
duî eden birisi arasında geçen şu hîdiseyi gönül gözüyle
şöyle şerh etmektedir. “Ashîb-ı kirîmdan bir zît ağır bir şekilde
hastalanmıştı. Zayıflamış, neredeyse küçücük bir kuş yavrusuna
dönmüştü. Peygamber Efendimiz -Sallîllîhu Aleyhi ve Sellem- onu
yoklamak, hîlini hatırını sormak için yanına gitti. Zaten azîz
Peygamberimiz’in huyu tamamıyla lütuf ve keremden ibîretti. Peygamber
Efendimiz o hastayı görünce, halini hatırını sordu; o hak­îkî dosta
iltifatlarda bulundu. Hasta sahabî, Hazret-i Peygamber’i görünce dirildi.
Sanki Allah kendisini o anda yaratmış gibi oldu ve sevincinden: «-Hastalık bana bu bahtı
verdi de, peygamberlerin sultanı sabahleyin beni yoklamaya geldi. Bu ne mutlu hastalık; ne uğurlu
ağrı, sızı ve hararet; ne mutlu dert… İşte Cenab-ı Hakk bana bu ihtiyarlığımda lutfetti, kerem
buyurdu da, böyle bir hastalık verdi, beni böyle bir derde
düşürdü… Her gece yarısı mecbûr kalarak kalkayım diye, bana sırt
ağrısı verdi. Bütün gece manda gibi uyumayayım diye lutfundan, kereminden
ba­na dertler bağısladı, kederler ihsan etti. Benim hasta oluşumdan, bu kırık
dökük halde bulunuşumdan, feryad edişimden Rabbimin merhameti coştı da, acılar
ızdıraplar cehennemim, beni korkutmadan susturdu.» dedi. Peygamber Efendimiz hastanın
hîlini hatırını sordu. Sonra ona dedi ki: “-Acaba sen münasebetsiz, yersiz bir
duî mı ettin? Bilmeyerek zehirli bir şey mi yedin? Hele bir düşün bakalım; ne
çeşit duî ettin? Nefsin hîlesine uyup nasıl coştun, köpürdün?
Allah’tan neler istedin?” Hasta: “-Hiç hatırımda değil, ama himmet
buyur da şimdi hatırlayayım!..” dedi. Cenîb-ı Mustafa’nın

-Sallâllâhu Aleyhi ve Sellem- nûr veren huzûru bereketiyle, hastanın etmiş olduğu duâ hatırına geldi. Her tarafı aydınlatan Peygamber’in himmeti, ona hatırlayamadığını hatırlattı. “-Ya Resûlallâh! Cenâb-ı Hakk’a saygısızca yaptığım duâ, şimdi hatırıma geldi. Bir çok günaha girmiştim; günah dalgaları arasında yüzüyordum. Suçlulara, günah işleyenlere çok çetin, çok şiddetli azap edileceğini duyuyordum. Sen bizi pek ürkütüyordun, pek korkutuyordun. Çırpınıp duruyordum. Çarem yoktu. Âhiret bağı çok sağladı. Ümit ve tesellî kilidi de açılmıyordu. Âhiretin zahmetine, azâbına had ve sınır yoktur, anlatılamaz. Ona karşılık bu dünyada çekilen zahmetler, meşakkatler önemsizdir. Ne mutlu o kişiye ki, nefis ile savaşır, bedenine zahmetler verir, sıkıntılar çektirir de, onu terbiye etmeye uğraşır, adalet gösterir. Âhiretin zahmetinden kurtulmak için, bu dünyada kendine zahmet vermeyi, eziyet çektirmeyi kulluk, ibadet yerine koyar. Ben de; «Ya Rabbî!» diyordum. «Âhirette çektireceğin azabı, bu dünyada hemen çektir! Çektir de, âhirette mutlu olayım!» Bu istekle ilâhî kapının halkasını çalıp duruyordum. Derken bende böyle bir hastalık belirdi. Hastalığın verdiği zahmetten canımın rahatı kalmadı. Zikrimden, evradımdan geri kaldım. Hatta kendimi, iyiliğimi ve kötülüğümü bilemez bir hale geldim. Ey mübarek ve azîz Peygamber! Senin o nûrlu yüzünü görmeseydim, bu hayat bağından tamamıyla kurtulacak, yani ölüp gidecektim. Teşrif buyurun da, bana duâ ve tesellide bulunun.” Peygamber Efendimiz buyurdu ki: “-Sakin bu duâyı bir daha etme; kendi hayat ağacını kökünden söküp atma! Ey zayıf ve zavallı karınca! Senin ne gücün var ki, tutup da dağ gibi olan, kaldıramayacağın bir hastalığın yükünü sana yüklesin?” Hasta sahabî: “-Tevbe ettim, ey benim merhamet sahibi Yüce Rabbim, bir daha kendimi zorlu, güçlü görüp böyle bir laf etmem. Kendimizi de, rezil-rüsvay oluşumuzu da gördün ey Rabbim! Bizi bundan fazla imtihan etme.. Ey bütün kulları tarafından yardımı dilenen kerem sahibi, ihsan sahibi Allah! Bizi çok sıkıştırma, ağır imtihanlara çekme! Henüz gizli olan günahlarımızı, kötülüklerimizi gizle, meydana çı­karma. Allah’ım! Sen güzellikte, kemalde, olgunlukta sonsuzsun; biz de eğri­likte, sapıklıkta sonsuz bir haldeyiz. Ey kerem sahibi! Şu bir avuç kötü kişinin eğriliklerini, günahlarını sonsuz lutfunla, ihsanıyla ört! Et ve yağdan ibaret olan bedene merhamet bağışlayan, acıma duygusu veren Allah! Yarattığın varlıklarda sanatını, yaratma gücünü, kuvvetini gösterdin; lutfu ve merhametini de göster! Ey büyüklerin en büyüğü olan Allah! Ettiğimiz bu dua senin gadabını artırıyorsa, edilecek duayı yine sen bize ilham eyle!” Sonunda Cenâb-ı Peygamber o hastaya buyurdu ki: “-Sübhanallah. Allah’ın vereceği azaba dayanamazsın. Sen: رَبَّنَاۤاٰتِنَا فِيالدُّنْيَاحَسَنَةًوَفِيالْاٰخِرَةِحَسَنَةًوَقِنَاعَذَابَالنَّارِ «Yâ Rabbî!”

